

Csak lélegezz (...)!

Énekek: 146: 1, 50: 1-2, 89: 1 és 7, 228.

Köszöntés: Mert a bűn ellen való harcban még nem ontottátok véreteket, és elfeledkeztetek a bátorításról, amely nektek, mint fiaknak szól:

- Fiam, ne vesd meg az Úr fenyítését, és ne csüggedj el, ha megfedd téged. (...) Szenvedjétek el a fenyítést, hiszen úgy bánik veletek Isten, mint fiaival. Zsidók 12: 4-5 és 7.

Bibliavlasás: „Ha tehát feltámadtatok a Krisztussal, azokat keressétek, amik odafent vannak, ahol a Krisztus van, aki az Isten jobbán ül. Az odafennvalókkal törődjétek, ne a földiekkel. Mert meghaltatok, és a ti életetek el van rejtve a Krisztussal együtt az Istenben. Mikor Krisztus, a mi életünk megjelenik, akkor vele együtt ti is megjelentek dicsőségben.

Öljétek meg tehát tagjaitokban azt, ami csak erre a földre irányul: a paráznaságot, a tisztátalanságot, a szenvedélyt, a gonosz kívánságot és a kapzsiságot, ami bálványimádás, mert ezek miatt haragszik Isten. Ti is ezeket tettétek egykor, amikor ezekben éltetek; most azonban vessétek el magatoktól mindezt: a haragot, az indulatot, a gonosztságot, az istenkáromlást, és szátokból a gyalázatos beszédet. Ne hazudjatok egymásnak, mert levetkőztétek a régi embert cselekedeteivel együtt, és felöltöztétek az új embert, aki Teremtőjének képmására állandóan megújul, hogy egyre jobban megismerje őt. Itt már nincs többé görög és zsidó, körülmetéltség és körülmetéletlenség, barbár és szkíta, szolga és szabad, hanem minden és mindenekben Krisztus.

Öltsetek tehát magatokra - mint Isten választottai, szentek és szeretettek - könyörületes szívet, jóságot, alázatot, szelídséget, türelmet. Viseljétek el egymást, és bocsássatok meg egymásnak, ha valakinek panasza volna valaki ellen: ahogyan az Úr is megbocsátott nektek, úgy tegyetek ti is. Mindezek fölé pedig öltsetek fel a szeretetet, mert az tökéletesen összefog mindent. És a Krisztus békessége uralkodjék a szívetekben, hiszen erre vagytok elhívva az egy testben. És legyetek háládatosak. A Krisztus beszéde lakjék bennetek gazdagon úgy, hogy tanítsátok egymást teljes bölcsességgel, és intsetek egymást zsoltárokkal, dicséretekkel, lelki énekekkel; hálaadással énekeljétek szívetekben az Istennek. Amit pedig szóltok vagy cselekesztek, mind az Úr Jézus nevében tegyétek, hálát adva az Atya Istennek őáltala.” Kolossé 3: 1 – 17.

Alapige: Mivel tehát levetkőztétek a régi embert cselekedeteivel együtt, és felöltöztétek az új embert, aki Teremtőjének képmására állandóan megújul, hogy egyre jobban megismerje őt, ne hazudjatok egymásnak!

Szentlélek eljövételére és a lélekkel való betöltekezésre készülve egy kérdéssel indítom el ezt a prédikációt. Mennyi olajat tudsz beletölteni egy vízzel teli kis nyílású üveg palackba? Gondolj erre a feladatra miközben Hallgatod (olvasod) az Úr ígét. A Lélekkel való betöltekezésre készülve tehát a keresztyének Krisztust követő útjáról, életviteléről hallottunk ígét. Szentlélek Isten tényeket közöl, melyeket nem firtatunk, ahhoz hasonlóan, mint amikor egy föld alatt tartott fogollyal közöik, hogy ma 2017. május 21. vasárnapja van, nappal és sötét a nap. Erről tehát nem nyitunk témát, nem tesszük hozzá a kígyó csakugyan és vajon mindent kétségbe vonó kérdőjelét!

Igénkben ez a megcáfолhatatlan tényállás a következő:

„Mivel feltámadtatok a Krisztussal, azokat keressétek, amik odafent vannak, ahol a Krisztus van, aki az Isten jobbján ül. Az odafennvalókkal törődjétek, ne a földiekkel. Mert meghaltatok, és a ti életetek el van rejtve a Krisztussal együtt az Istenben. Mikor Krisztus, a mi életünk megjelenik, akkor vele együtt ti is megjelentek dicsőségben. Öljétek meg tehát tagjaitokban azt, ami csak erre a földre irányul!”

„Mivel tehát levetköztétek a régi embert cselekedeteivel együtt, és felöltöztétek az új embert, aki Teremtőjének képmására állandóan megújul, hogy egyre jobban megismerje őt, ne hazudjatok egymásnak!”

Természetesen ki-ki önmagának se hazudjon! És mi lenne az a bizonyos hazugság, amivel magunknak és egymásnak is hazudunk? Csak az, hogy tagadjuk az Isten váltságát és annak össze következményét, melyek egyike éppen az, hogy Krisztusban mi Istennek új teremtményei vagyunk. Isten működő váltsága mindennek a kiindulópontja. Erre vonatkozik az apostoli érvelés is. Mivel a Krisztus váltsága által Isten megkegyelmezve újjá is teremtett ezért ehhez igazítsd az életed! Egyszerre vagyunk még régi és már új teremtményei Istennek! Pál erről azt mondja, hogy az első Ádám, a lélegezve élő ember, az utolsó Ádám azonban már a megelevenítő Szentlélek által élő ember. 1Kor 15:45. De nem a lelki - szellemi az első, hanem az érzéki, azután a lelki. Az első ember földből való, földi; a második ember, az Úr, mennyből való. Amilyen ama földi, olyanok a földiek is; és amilyen ama mennyei, olyanok a mennyeiek is. És amiképpen hordtuk a földinek ábrázatját, hordani fogjuk a mennyeknek ábrázatját is.” 1Kor 15:46-49.

Ezt egy hasonlattal szeretném megvilágítani. Az első Ádám és az utolsó Ádám közti generációváltó minőségi ugrást, vagy szakadékot a kurbilis, azt a sok kábelt kezelő központos nőt hívó telefon és a jövő csúcstechnikás okos telefonja közti különbséghez tudnám hasonlítani, azzal a megjegyzéssel, hogy az Isten régi és új teremtése között még ennél is áthidalhatatlanabb a generációváltó minőségi különbség. Megmaradnak viszont alapvető működési elvek. Ilyen például az, hogy ha a régi Ádám lélegzett, akkor az új, valószínű, hogy tüdőtelen Ádámnak is valamilyen formában, szellemi, pneumatikus formában „lélegeznie” kell.

Életünk, azaz új-régi voltunk tehát el van rejtve a Krisztussal együtt az Istenben! Ez az Isten igazsága, amihez - sem magunknak, sem másnak nem hazudva szüntelenül - tartanunk kellene magunkat, oly módon, hogy minden gondolatot és érzést foglyul ejtünk és igaz Bíránk trónjához viszünk, hogy az Ő királyi széke előtt öltsenek formát jó döntéseink és a tetteink.

Az apostol egy nagyon egyszerű, mindenki számára érthető metaforát használ a Krisztusnak engedelmeskedő keresztyén életmód szemléltetésére, ez pedig a vetkőzés és öltözködés képe. Minden ép elméjű ember ahhoz például, hogy ünneplő ruhát ölthessen magára, mert bizony ünnep, sőt nagy ünnep van, levetkőzi magáról a veritékes és poros hétköznapi gönceit, megfürdik és friss, vagy teljesen új ünnepi öltözetet vesz magára. Amit nem teszünk az, hogy megmosottan a szennyest vesszük vissza és arra rá a tiszta ruhát. Azt sem tesszük, hogy az ünneplőre mocskos munkásruhát öltünk!

Ha tehát külsőnk öltöztetése így történik, miért lenne akkor ez másként az Istenben elrejtett emberünk lelki-szellemi öltöztetésével? Engedjünk hát a hallott tanításnak és végre józanodjunk ki!

Lelki életünkben a vetkőzés-öltözésnek, vagy sokkal inkább a szellemi létmódunk „lélegzésének” a jelenlegi testi létünkben van biológiai és fiziológiai megfelelője a tüdővel való lélegzés, vagy az anyagcsere mechanizmus.

Teremtett voltunk egy behatárolt létmód, és Teremtő Istenünkhöz képest mindörökre az is marad. Teremtettségünkéből fakadó életünk feltétele a folytonos, szüntelenül működő be és kilégzés, vagy anyagcsere. Nem tudunk egy fél évre előre enni, ahogy 70-80 évre előre levegőt tartalékolni sem, a legedzettebb és legkiválóbb gyöngyhalászok is 5-6 percig bírják friss lélegzetvétel nélkül a mélyben. Ez a szinte fojtó és kényszerítő valóság mindig föl kellene, hogy ébresszen, mindig szembesítenie kellene önmagunkat önmagunkkal és bölcsességre kellene bennünket sarkaltania, hogy tudni illik, az élet céljából a réginek el kell távolodnia ahhoz, hogy a helyét az új foglalhassa el.

Ez a teremtett élet rendje! Van aratás és van új vetés! Levetett szennyes ruha, helyébe új és tiszta ruha. Kilégzett elhasználódott levegő, hogy helyét friss, oxigén dús tölthesse be a tüdőnkben. De hasonló mechanizmus testünk anyagcseréje is; üríteniünk kell ahhoz, hogy friss vitamin dús és zamatos eledelt ehessünk. Aztán végül meghal földi ó- emberi testünk, hogy helyét a Krisztusban újjá teremtett mennyei test foglalhassa el!

Ne akarjunk tehát erről vitázni a Teremtőnkkel, helyette inkább lélegezzünk, de nem ám csak úgy vegetatívan pusztán a hús testünkkel, hanem új-régi, testi-lelki és szellemi valónk egészével! Egyszerűen csak lélegezz! Úgy add oda Istennek és Atyádnak mindazt, ami rossz, mindazt, ami nem a legfőbb jó és hátráltat, úgy adj oda minden kárhoztató bűnt, régi elmúlt dolgot, végül magát a lejáró földi életed is, ahogy kilégzed a tüdődből az elhasznált levegőt! Szomorúan mondom, hogy sokan, talán még közülünk is egyetlen lélegzetvétellel akarják leélni az egész földi életüket szellemi értelemben. Itt van az evangélium, az emberi működés műszaki felhasználókönyve, de nem vesszük a fáradságot, hogy hitelt adjunk Teremtő Atyánknak és Istenünknek, aki a legjobban ismer bennünket és fehéren feketén, lépésről lépésre, amolyan szájba-rágósan elmondja:

- Tesó, így működünk!

Hogyan is működünk akkor?

Hasonlóan ahhoz, ahogy a lakásunkban nagytakarítunk, vagy ahogyan a számítógépünk merevlemezen tárhelyet szabadítunk fel. Az ember, egy lakás, vagy akár a személyi számítógép befogadóképessége nem végtelen, ezért a felgyülemlett kacatot ki kel dobnunk ahhoz, hogy a valóban szükséges dolgoknak helyet készítsünk.

Mostanában készítettek egy műsort, amelyben bemutattak olyan embereket, akiket a halmozáskényszerük bizonyos értelemben valóságosan megfojtott. Betegesen begyűjtöttek mindenfélét a lakásukba és ők ezek között az élettelen kacatok közt, egy teljesen örült káoszban tudtak létezni, egymagukban, mert abban a lakásban senki másnak nem maradt már hely. Látva őket még most is nagyon rossz érzés fog el, és azt kérdezem, hogy jut valaki ilyen állapotba? Csakhogy lelki és szellemi értelemben ez a valaki én vagyok, és te vagy testvérem! Ebben a műsorban mindig jön egy „jó tündér”, aki megtanítja a nagytakarítást, a rendteremtés művészetét. A keresztyén ember számára ez a „jó tündér” nem más, mint az Atya és Fiú Isten Lelke, Szentlélekisten! Általa tudunk lelki-szellemi értelemben lélegezni, anyag- cserélni, azaz élni!

A most hallott tanítás alkalmazása teljesen egyszerű, mint a lélegzetvétel, vagy az öltözködés! Készíts helyet minden kacattal megtelt szívedben Krisztusnak és az Isten szerint legszükségesebb dolgoknak! Engedd, hogy az Úr Lelke az ígén keresztül rámutasson benned dolgokra, amelyeknek a szemébe és a megsemmisítő tűzbe kell landolniuk. Néhányat ezek közül példa gyanánt, amolyan számárvezetőként megemlített az alapigénk is, de a felsorolás közéről sem teljes. Sok mocsoknak kell eltűnnie ahhoz, hogy Jézus Krisztus jól érezze magát a tested házában belül, veled, a te társaságodban! Ismételjük át tehát!

Az IGE és Szentlélek útmutató és egyben erőt is adó segítségével fogd a néven nevezett és egyértelműen szemétre való dolgokat és add át bűnbánó imádban Jézus Krisztusnak. Fogadd el Isten kegyelmét és mennyei Atyád bocsánatát és vedd birtokba örök üdvösségedet! Kérd Isten a Jézus nevében, hogy töltsön be Szentlelkével!

Öldököljétek tehát meg tagjaitokban azt, ami csak erre a földre irányul: a paráznaságot, a tisztátalanságot, a szenvedélyt, a gonosz kívánságot, a kapzsiságot, ami bálványimádás, a haragot, az indulatot, a gonoszságot, az istenkáromlást, és szátokból a gyalázatos beszédet, mert ezek miatt haragszik Isten.

Ti is ezeket tettétek egykor, amikor ezekben éltetek, de többé már nem kell, mert a váltság által meghaltatok, és a ti (örök) életetek el van rejtve a Krisztussal együtt az Istenben. Sőt nem csak meghaltatok Krisztussal, hanem Ő vele együtt fel is támadtatok, ezért azokat keressétek, amik odafent vannak, ahol a Krisztus van, aki az Isten jobbán ül. Az odafennvalókkal törődjétek, ne a földiekkel! Vetköztétek tehát le a régi embert cselekedeteivel együtt, és öltözzétek fel az új embert, aki Teremtőjének képmására állandóan megújul, hogy az Ige és Szentlélek által egyre jobban megismerje Őt! Akinek van füle hallja, mit mondott a Lélek a gyülekezetnek, gyereknek, ifjúnak és öregnek egyaránt! Ámen.

Áldás: „Nem [mondom], hogy már elértem, vagy [hogya] már tökéletes volnék; hanem igyekezem, hogy el is érjem, amiért meg is ragadott engem a Krisztus Jézus. (...) De egyet [cselekszem], azokat, amelyek hátam mögött vannak, elfelejtván, azoknak pedig, amelyek előttem vannak, nekik dőlve, célegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára.” Fil 3:12 és 14.